

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.759 van 30 november 1999
in de zaak A. 83.963/XII-2053.**

In zake : Frank BORMS,
wonende te TOLLEMBEEK,
Statiestraat 142

tegen :

1. de Vlaamse Gemeenschap,
2. het Gemeenschapsonderwijs.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Frank BORMS op 6 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs van 9 maart 1999 waarbij het beroep tegen de hem toegekende evaluatie 'onvoldoende' ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift waarin verzoeker de vernietiging van die beslissing vordert;

Gezien het verzoekschrift dat verzoeker op 17 mei 1999 heeft ingediend om de uitbreiding te vragen van de vordering tot schorsing tot de beslissing van de centrale raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Argo) van 22 april 1999 de beslissing van de raad van beroep van 9 maart 1999 "uit te voeren en de definitieve ambtsneerlegging uit te spreken";

Gelet op het arrest nr. 83.366 van 9 november 1999 waarbij wordt besloten dat het beroep niet kennelijk gegrond is, de debatten worden heropend,

het beroep ten gronde volgens de gewone procedure wordt voortgezet en de vordering tot schorsing opnieuw wordt behandeld op de openbare terechtzitting van 23 november 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat voor een goed begrip van de zaak de bepalingen voor ogen moeten worden gehouden van artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie van vast benoemde personeelsleden, de maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, die als volgt luiden :

"§ 1. Het evaluatieverslag wordt voorgelegd aan het betrokken personeelslid, dat een afschrift ervan bekomt. Het personeelslid viseert en dateert het origineel verslag en bezorgt het onmiddellijk terug.

§ 2. Het evaluatieverslag wordt desgevallend besloten met de vermelding 'onvoldoende'.

§ 3. Oordeelt het personeelslid dat de hem toegekende vermelding 'onvoldoende' niet gerechtvaardigd is, dan viseert hij het evaluatieverslag onder voorbehoud en bezorgt binnen zeven kalenderdagen na visering van het evaluatieverslag een gemotiveerd antwoord aan het instellingshoofd dat een afschrift ervan voor ontvangst viseert. Het antwoord wordt bij het evaluatieverslag gevoegd.

§ 4. Binnen de zeven kalenderdagen na de ontvangst van het antwoord deelt het instellingshoofd het betrokken personeelslid zijn beslissing mee.

§ 5. In afwijking van artikel 2 moet het vast-benoemd personeelslid aan wie de evaluatie onvoldoende is toegekend, het daarop volgend schooljaar en ten vroegste acht maanden nadat de in artikel 3 bedoelde evaluatie werd gegeven opnieuw geëvalueerd worden door de instellingshoofden alsmede door het terzake aangeduide lid van de diensten van de Argo afzonderlijk. Wanneer één van beide evaluaties opnieuw 'onvoldoende' luidt, dan wordt de evaluatie 'onvoldoende' toegekend.

§ 6. Alleen in geval dat de evaluerende instantie na toepassing van § 5, de vermelding 'onvoldoende' handhaaft, kan het personeelslid langs hiërarchische weg beroep instellen, zoals geregeld in de hoofdstukken IV en V en in hoofdstuk VIII van het decreet. Wordt het beroep aanvaard, dan is de evaluatie 'onvoldoende' vernietigd en wordt ze uit het evaluatiedossier verwijderd";

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1. Vanaf 1 september 1995 is verzoeker tijdelijk aangesteld aan het Koninklijk Technisch Atheneum (Handelsschool) te Aalst. In een nota van 7 december 1995 oordeelt de waarnemend directeur dat verzoeker "onvoldoende functioneert".

Op 2 mei 1996 bevestigt een pedagogisch adviseur van de Argo die beoordeling.

De raad van beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs verklaart op 22 oktober 1996 het beroep van verzoeker tegen die beoordeling ontvankelijk doch ongegrond. Daardoor wordt de beoordeling 'onvoldoende' definitief.

Op 21 november 1996 beslist de centrale raad van de Argo de beslissing van de raad van beroep uit te voeren.

2. Ondanks het voorgaande wordt verzoeker met ingang van 1 januari 1996 vast benoemd als leraar

secundair onderwijs, en als zodanig geaffecteerd aan het Koninklijk Atheneum (KA 1) te Aalst.

3. Op vraag van de directeur van het Koninklijk Atheneum duidt de Argo eind januari, begin februari 1996 J. VAN DE WEERDT aan om verzoeker pedagogisch te begeleiden.

4. Op 28 mei 1996 kennen zowel de directeur van het Koninklijk Atheneum Aalst als de directeur van de middenschool van die instelling hem de evaluatie 'onvoldoende' toe.

Met brieven van 31 mei 1996 antwoordt verzoeker met toepassing van artikel 8, § 3, van het besluit van 22 mei 1991 op beide voor hem negatieve beoordelingen.

Blijkbaar kan verzoeker de schoolhoofden niet overtuigen. Van een formele heroverweging van beide negatieve evaluaties als bedoeld in artikel 8, § 4, van het besluit van 22 mei 1991 is in het voorgelegde administratief dossier echter geen spoor te bekennen. Wel blijkt dat verzoeker per brief van 15 juli 1996 op de hoogte is gebracht van het feit dat de procedure van artikel 8, § 5, van het besluit van 22 mei 1991 zou worden verdergezet.

5. Op 15 juli 1996 belast de Argo J. VAN DE WEERDT met de opdracht verzoeker te evalueren op grond van artikel 8, § 5, van het besluit van 22 mei 1991.

Op 20 januari, 25 februari en 15 april 1997 krijgt verzoeker evaluatiebezoeken. Telkens wordt daarover een gedetailleerd verslag opgesteld, dat ook aan verzoeker wordt bezorgd, en waarop hij met nota's van 11 februari, 7 maart en 6 mei 1997 reageert.

Op 19 mei 1997 tenslotte beoordeelt pedagogisch adviseur J. VAN DE WEERDT verzoekers functioneren als onvoldoende.

6. Op 26 mei 1997 evalueren zowel de directeur van het Koninklijk Atheneum Aalst als de directeur van de middenschool verzoekers functioneren andermaal als onvoldoende.

Verzoeker tekent de evaluaties van 26 mei 1997 dezelfde dag voor ontvangst. Hij reageert erop met brieven van 29 mei 1997.

7. Met een 6 juni 1997 gedateerde brief wordt verzoeker ook de negatieve evaluatie door pedagogisch adviseur J. VAN DE WEERDT - samen met de negatieve evaluaties van 26 mei 1997 vermeld onder punt 6 - ter kennis gebracht. In die brief wordt verzoeker medegedeeld dat hij via hiërarchische weg beroep kan instellen tegen de evaluatie 'onvoldoende'.

Bij brief van 18 juni 1997 meldt verzoeker aan de directeur van het Koninklijk Atheneum van Aalst :

"In reactie op het schrijven van de Sector Bijzondere maatregelen (ref.: PBW(BM)/Ee/sv/97/d.6) deel ik u bij deze mee dat ik beroep aantekenen tegen de evaluatievermelding 'onvoldoende' en dit zowel tegen de evaluatie van de directie van de MSGO 1, de evaluatie van de directie van het KAGO 1 evenals tegen de evaluatie van de heer J. Van de Weerdt.

Zoals u weet werd het bezwaar tegen de beoordeling van mijn directies reeds aangevochten op inhoudelijke wijze. Mijn bezwaar tegen de hoger vermelde evaluaties is evenwel zowel op procedurefouten als op inhoudelijke gronden gebaseerd.

(...)"

8. Op 3 december 1998 wordt verzoeker door de raad van beroep gehoord en op 25 februari 1999 beslist de raad zijn beroep ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren. Die beslissing wordt als volgt gemotiveerd :

"Gezien het administratief dossier, inzonderheid de evaluaties 'onvoldoende' toegekend

- op 28 mei 1996 door mevrouw Martine Nys, directeur MS Aalst;
- op 28 mei 1996 door de heer Frans Bellemans, directeur KA 1 Aalst;
- op 26 mei 1997 door mevrouw Martine Nys, directeur MS Aalst;

- op 26 mei 1997 door de heer Frans Bellemans, directeur KA 1 Aalst;
- op 19 mei 1997 door de heer Jean Van de Weerd, pedagogisch begeleider.

Gezien het beroep, schriftelijk ingesteld door de heer Frank Borms op 29 mei 1997.

Gehoord op de openbare zitting van 3 december 1998 :

- mevrouw Martine Nys, directeur MS Aalst
- de heer Jean Van De Weerd, pedagogisch begeleider.
- mevrouw Anne Geldof, deskundige door de Argo aangewezen.
- en de heer Frank Borms in zijn verklaringen en verweer bijgestaan door de heer Hugo Deckers, vertegenwoordiger van een erkende vakorganisatie.

Het beroep komt tijdig en ontvankelijk voor.

Wat betreft de regelmatigheid van de procedure

Ter zitting van de Raad van Beroep van 3 december 1998 werd door de heer Borms ingeroepen dat niet werd voldaan aan de vereiste van artikel 8 § 3 en § 4 van het besluit van de Vlaamse executieve omtrent de evaluatie van vast benoemde personeelsleden, de maatregelen van orde en de tucht in het Gemeenschaps-onderwijs van 22 mei 1991. Deze bepalingen voorzien

- artikel 8 § 3 :

'Oordeelt het personeelslid dat de hem toegekende vermelding 'onvoldoende' niet gerechtvaardigd is, dan viseert hij het evaluatieverslag onder voorbehoud en bezorgt binnen zeven kalenderdagen na visering van het evaluatieverslag een gemotiveerd antwoord aan het instellingshoofd dat een afschrift ervan voor ontvangst viseert. Het antwoord wordt bij het evaluatieverslag gevoegd'.

- artikel 8 § 4 :

'Binnen de zeven kalenderdagen na de ontvangst van het antwoord deelt het instellingshoofd het betrokken personeelslid zijn beslissing mee'.

Noch tijdens de ganse afhandeling van de evaluatieprocedure noch in zijn beroepschrift van 29 mei 1997 wordt door de heer Borms hiervan melding gemaakt. Het is slechts op de zitting van 3 december 1998 dat hierop mondeling wordt gealludeerd.

Het staat vast dat noch door de heer Belleman, directeur KA 1 Aalst, noch door mevrouw Nys, directeur MS Aalst, binnen de zeven kalenderdagen na ontvangst mededeling werd gedaan van hun beslissing op het gemotiveerd antwoord van de heer Borms op de respectievelijk door hen toegekende evaluaties 'onvoldoende' d.d. 28 mei 1996.

Tegen de eerste evaluaties 'onvoldoende' uitgebracht bij toepassing van artikel 8 § 2, is ingevolge artikel 8 § 6 geen beroep mogelijk. Dit kan slechts in het geval dat bij toepassing van artikel 8 § 5 en ten vroegste acht maanden, een nieuwe evaluatie 'onvoldoende' wordt uitgebracht.

Schaadt het verzuim van de directies om kennis te geven van hun beslissing op het gemotiveerd antwoord van de heer Borms op de op 28 mei 1996 uitgebrachte evaluaties 'onvoldoende' de belangen van deze laatste?

De heer Borms werd er schriftelijk van in kennis gesteld, brief d.d. 15 juli 1996, dat de procedure van artikel 8 § 5 zou worden verdergezet, zodat er in zijne hoofde geen enkele twijfel over kon bestaan dat zijn functioneren als 'onvoldoende' werd geëvalueerd. Tevens blijft zijn recht om ook deze eerste evaluaties 'onvoldoende' voor de Raad van Beroep te betwisten onverkort bestaan.

Nu het duidelijk is dat hogervermeld verzuim de belangen van de heer Borms niet heeft geschaad, dient de procedure niet als nietig te worden beschouwd.

Wat betreft de grond van de zaak

Er dient te worden vastgesteld dat reeds voordien het functioneren van de heer Borms, in zijn ambt van tijdelijk aangesteld leraar SO (Aardrijkskunde-Fysica-Chemie) in het KTAGO Handelsschool Aalst, voor de periode 1 september 1995-7 december 1995, bij in kracht van gewijsde getreden beslissing van de Raad van Beroep van het personeel van het Gemeenschaps-onderwijs van 22 oktober 1996 als 'onvoldoende' werd beoordeeld.

De verschillende evaluaties 'onvoldoende' zijn o.m. gesteund op vaststellingen gedaan tijdens verschillende bijgewoonde lessen, zowel door de directeurs Bellemans en Nys als door de pedagogische begeleider Van de Weerdts en de pedagogisch adviseur Coolsaet, die allen besluiten, zich steunende op concrete vaststellingen, dat het functioneren van de heer Borms absoluut onvoldoende is.

Zij stellen allen vast dat het functioneren van de heer Borms faalt op toch wel essentiële punten, zie o.m.

- de heer Bellemans : bijwonen les op 18 januari 1996 :

'Zijn les is slecht gestructureerd, er wordt van de hak op de tak gesprongen. Hij laat tijdens de les niets noteren maar vraagt de leerlingen zelf een synthese te schrijven van zijn uiteenzetting, wat deze jonge leerlingen blijkbaar niet kunnen'.

- de heer Van de Weerdts : pedagogisch begeleider -les van 5 maart 1996 :

'Omdat deze doelstelling door de leraar niet duidelijk geformuleerd wordt, is er weinig lesstructuur waar te nemen en wordt voortdurend van de hak op de tak gesprongen.

Naarmate de les vordert weet de leraar hoe langer hoe minder waar hij naartoe moet ...

Advies-besluit : door de vage doelstellingen, geen lesvoorbereiding en het niet gebruiken van aangepaste onderwijsmiddelen en werkvormen is er weinig

resultaat bij deze leerlingen uit nochtans wetenschappelijke studierichtingen te verwachten'.

· mevrouw Nys : bijwonen les op 22 april 1996 :

'De betrokken leerkracht geeft zijn lessen op ongestructureerde wijze. De lessen zijn bovendien onvoldoende grondig voorbereid'.

· de heer Van de Weerd : bijwonen les op 20 januari 1997 :

'Uit het lesverloop blijkt dat de les weinig is voorbereid.

Advies-besluit : ten opzichte van vorige bezoeken is er weinig vooruitgang. Zonder een totale inzet en een andere aanpak is er weinig beterschap te verwachten'.

· de heer Coolsaet, pedagogisch adviseur : bijwonen les op 25 februari 1997 :

'Het door de leerkracht beschikbaar gestelde document in verband met de aangevatte les bestaat uit een 'overzichtje' ervan. Dit kan niet doorgaan als een lesvoorbereiding of als een lesscenario en is daarenboven vrij onleesbaar.

Besluit : het actueel functioneren van de heer Borms roept niet alleen vragen op omtrent zijn beroepsernst, er kan ook sterk getwijfeld worden aan zijn professionele ingesteldheid t.a.v. een pedagogisch verantwoorde opleiding van jongeren'.

· de heer Van de Weerd : bijwonen les op 15 april 1997 :

'Uit het lesverloop blijkt dat de les alles behalve goed is voorbereid, er wordt van de hak op de tak gesprongen, geen of onduidelijke opdrachten gegeven. De lesvoorbereiding is een bijna onleesbaar 'kladje'. Omdat de lesdoelstellingen onvoldoende voor ogen worden gehouden, wordt er voortdurend afgedwaald'.

In zijn verschillende bezwaarschriften weerlegt de heer Borms deze toch essentiële en concrete tekortkomingen niet, tekortkomingen die op zichzelf reeds de evaluaties 'onvoldoende' verrechtvaardigen.

Om deze redenen beslist de Raad van Beroep, na hierover te hebben beraadslaagd, na geheime stemming, met éénparigheid van stemmen, het beroep van de heer Frank Borms, ontvankelijk doch ongegrond te verklaren".

9. Op 22 april 1999 beslist de centrale raad van de Argo de beslissing van de raad van beroep "uit te voeren en de definitieve ambtsneerlegging uit te spreken". Verzoeker wordt voor de duur van de opzegtermijn van - wellicht - 18 maanden, tijdelijk tewerkgesteld aan het KA Halle als administratieve hulp;

Overwegende dat de tweede verwerende partij aanstipt dat niet zij, maar de Vlaamse Gemeenschap als verwerende partij dient te worden beschouwd wat het initiële voorwerp van de vordering betreft; dat zij stelt weliswaar het verweer te moeten voeren wat de uitbreiding van de vordering betreft, maar vaststelt dat verzoeker in het betrokken verzoekschrift tot uitbreiding geen middelen aanvoert;

Overwegende dat de raad van beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs een orgaan van de Vlaamse Gemeenschap is; dat het Gemeenschapsonderwijs de verwerende partij is ten aanzien van de beslissing van de centrale raad van de Argo van 22 april 1999; dat verzoeker van deze beslissing nog geen kennis had toen hij zijn vordering instelde; dat de centrale raad tot het nemen van die beslissing verplicht was eenmaal verzoekers beroep bij de raad van beroep was afgewezen; dat inderdaad artikel 88 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs (hierna : rechtspositiedecreet) inhoudt dat voor de vast benoemde personeelsleden evaluaties als aan verzoeker gegeven leiden tot definitieve ambtsneerlegging en dat, blijkens artikel 32 van het besluit van 22 mei 1991, de centrale raad binnen de maand uitvoering moet geven aan de desbetreffende beslissing van de raad van beroep; dat derhalve wanneer er reden blijkt te zijn om de beslissing van de raad van beroep te schorsen, er ipso facto ook reden is om de beslissing van de centrale raad te schorsen; dat verzoeker bijgevolg in zijn verzoekschrift tot uitbreiding geen nieuwe middelen hoefde aan te voeren en op zijn vraag om het voorwerp van zijn vordering uit te breiden tot de beslissing van de centrale raad kan worden ingegaan;

Overwegende dat de eerste verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist, enerzijds,

omdat de gemotiveerde bezwaren die verzoeker bij brieven van 29 mei 1997 heeft ingediend geen beroepen zouden zijn in de zin van de artikelen 8, § 6, en 25 van het besluit van 22 mei 1991, maar bezwaren als bedoeld in artikel 8, § 3, van dat besluit, anderzijds, omdat het beroep tegen de handhaving door de evaluerende instantie - d.i. de instellingshoofden, niet de pedagogisch begeleider wiens evaluatie volgens de eerste verwerende partij niet vatbaar is voor beroep - van de evaluatie 'onvoldoende', op 18 juni 1997, dit is meer dan twintig kalenderdagen na 26 mei 1997 en dus te laat, is ingediend;

Overwegende dat, zoals uit het feitenoverzicht blijkt, aan verzoeker op 26 mei 1997 door elk van beide instellingshoofden opnieuw de evaluatie 'onvoldoende' is toegekend; dat hij tegen deze beoordelingen heeft gereageerd met brieven van 29 mei 1997 waarin hij gewag maakt van "gemotiveerd bezwaar"; dat krachtens artikel 8, § 6, van het besluit van 22 mei 1991 alleen beroep kan worden ingesteld "in geval dat de evaluerende instantie na toepassing van § 5 [dit is : na een tweede evaluatieronde], de vermelding 'onvoldoende' handhaaft"; dat dit betekent dat slechts beroep bij de raad van beroep mogelijk is als het eindresultaat na twee evaluatierondes 'onvoldoende' luidt, dat wil volgens artikel 8, § 5, zeggen indien één van beide evaluaties - hetzij de evaluatie door het instellingshoofd of door één van de instellingshoofden, hetzij de evaluatie door de externe evaluator ("het terzake aangeduide lid van de diensten van de Argo") - in de tweede evaluatieronde opnieuw op een 'onvoldoende' uitdraait; dat in dit geval verzoeker met zijn brieven van 29 mei 1997, ongeacht de daarin gebruikte bewoordingen, beroep heeft ingesteld via hiërarchische weg bij de raad van beroep; dat de evaluatie door de externe evaluator hem bij brief van 6 juni 1997 is ter kennis gebracht, waarna hij bij brief van 18 juni 1997 aan de directeur van het Koninklijk

Atheneum van Aalst heeft gemeld "beroep (aan te tekenen) tegen de evaluatievermelding 'onvoldoende' en dit zowel tegen de evaluatie van de directie van de MSGO 1, de evaluatie van de directie van het KAGO 1 evenals tegen de evaluatie van de heer J. Van de Weerd"; dat verzoeker daarmee het reeds ingestelde beroep heeft uitgebreid tot de evaluatie door de externe evaluator; dat aldus aangenomen moet worden dat verzoeker ontvankelijk in beroep is gegaan bij de raad van beroep tegen het eindresultaat 'onvoldoende' na de twee evaluatierondes; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel schending van de "rechten van verdediging" aanvoert; dat hij in het eerste onderdeel van het middel die schending situeert in het feit dat hij geen beroepsmogelijkheid heeft na de eerste beslissing 'onvoldoende'; dat hij in het tweede onderdeel van het middel stelt naar aanleiding van de eerste negatieve evaluatie op 28 mei 1996 een gemotiveerd antwoord hierop aan de instellingshoofden te hebben gericht, die niet binnen zeven kalenderdagen hebben gereageerd; dat hij aanstipt bij brief van 15 juli 1996 wel in kennis te zijn gesteld dat de procedure van artikel 8, § 5, van het besluit van 22 mei 1991 zou worden verdergezet; dat hij meent dat het instellingshoofd aldus zijn plicht tot zorgvuldig handelen niet heeft nageleefd en, meer nog, geen rekening gehouden heeft met zijn argumenten;

Overwegende dat de tegenpartijen voorhouden : pas met de tweede evaluatie 'onvoldoende' ontstaan rechtsgevolgen, zodat enkel bij het handhaven van de vermelding 'onvoldoende' de beroepsmogelijkheid wordt opengesteld; de ratio legis van artikel 8, § 4, van het besluit van 22 mei 1991 is het personeelslid dat op de negatieve evaluatie heeft geantwoord, op de hoogte te brengen dat het instellingshoofd zijn evaluatie 'onvoldoende' behoudt, wat in casu is gebeurd met de brief van 15 juli 1996 waarin werd medegedeeld dat de procedure zou worden verdergezet; verzoeker heeft op dat ogenblik overigens niet gereageerd op het nu aangeklaagde euvel, maar anderhalf jaar later op de zitting van de raad van beroep van 3 december 1998; de beweerde tekortkoming heeft verzoekers rechten van verdediging niet geschaad, omdat hij kennis had van de beslissing en adequaat reageerde; er kon immers geen enkele twijfel in zijn hoofde bestaan dat zijn functioneren ook na zijn bezwaarschrift als 'onvoldoende' bleef geëvalueerd;

Overwegende dat wanneer de overheid ten aanzien van een personeelslid een ernstige maatregel neemt die de ambtelijke situatie van die persoon op grond van zijn persoonlijk gedrag in ongunstige zin wijzigt, zij verplicht is die persoon vóór de beslissing genomen wordt in de gelegenheid te stellen op nuttige wijze voor zijn belangen op te komen met betrekking tot de determinerende motieven die de overheid tot het nemen van de ongunstige beslissing aanzetten; dat artikel 41, § 3, van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 de Vlaamse regering machtigt om de mogelijkheden van beroep tegen een evaluatie 'onvoldoende' te bepalen, "met eerbiediging van de rechten van verdediging"; dat de Vlaamse overheid die verplichting in een eerste fase zo heeft georganiseerd dat een personeelslid van het gemeenschapsonderwijs dat een ongunstige beoordeling krijgt, krachtens artikel 8, § 3, van het besluit van 22 mei 1991 zijn bezwaren kan laten kennen; dat het

eerste onderdeel van het middel niet ernstig is; dat aangezien dergelijk bezwaarrecht slechts effectief is indien de overheid ook de verplichting heeft om de bezwaren te onderzoeken en er een standpunt over in te nemen, de regeling in die zin moet worden gelezen; dat artikel 8, § 4, van het besluit van 22 mei 1991 het instellingshoofd slechts een termijn van zeven kalenderdagen geeft om zijn standpunt ter kennis te brengen, waarmee aan het betrokken personeelslid de garantie wordt gegeven dat hij op korte termijn duidelijkheid krijgt; dat de effectiviteit van het bezwaarrecht noodzakelijk ook impliceert dat dat standpunt schriftelijk wordt verwoord en gemotiveerd is; dat immers in geval van een 'onvoldoende' de betrokkene de motieven voor die beslissing moet kennen om zich bij de tweede evaluatieronde te kunnen inzetten voor een gunstiger evaluatie; dat hij tenslotte die motieven moet kennen om er zich voor de raad van beroep tegen te kunnen verweren, in het geval ook de tweede evaluatieronde voor hem nadelig uitdraait;

Overwegende dat uit artikel 8 van het besluit van 22 mei 1991, inzonderheid uit paragraaf 5, blijkt dat indien één van beide evaluaties in de tweede evaluatieronde 'onvoldoende' luidt, de evaluatie 'onvoldoende' wordt toegekend; dat alleen indien "de evaluerende instantie", "na toepassing van § 5" de vermelding 'onvoldoende' handhaaft, overeenkomstig paragraaf 6 beroep kan worden ingesteld; dat dit alles echter uitgaat van de veronderstelling dat de eerste evaluatieronde met een 'onvoldoende' is besloten, wat volgens de bepalingen van paragraaf 4 betekent dat het instellingshoofd na heroverweging op grond van de bezwaren aangevoerd door het betrokken personeelslid de eerste evaluatieronde uiteindelijk met een 'onvoldoende' heeft afgerond; dat echter in dit geval niet is aangetoond dat de eerste evaluatieronde met 'onvoldoende' is geëindigd omdat de betrokken instellingshoofden na verzoekers

brieven van 31 mei 1996 blijkbaar geen nieuwe beslissing meer hebben getroffen, zodat elke grond om de procedure verder te zetten, ontbrak; dat de ratio legis van artikel 8, § 4, van het besluit van 22 mei 1991 niet kan worden versmald tot het meedelen van de conclusie van het instellingshoofd - de beoordeling 'onvoldoende' handhaven of integendeel gehoor geven aan het antwoord van het personeelslid -, aangezien het meedelen van de motieven voor een personeelslid veel belangrijker is dan het meedelen van de conclusie, gelet op de tweede kans die hij krijgt; dat aldus een vormvereiste niet is nageleefd die als substantieel dient te worden beschouwd omdat ze in het belang van het betrokken personeelslid in het leven is geroepen; dat het middel in zijn tweede onderdeel ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde voor schorsing betreft, dat de verwerende partijen betwisten dat er sprake zou zijn van een evident moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat volgens hen het aangevoerde moreel nadeel in principe goedge maakt wordt door een eventueel vernietigingsarrest en het slechts anders zou zijn indien de bestreden maatregel volkomen onredelijk zou zijn; dat zij er op wijzen dat een pecuniair nadeel in principe al evenmin moeilijk te herstellen is, terwijl verzoeker in dit verband geen enkel concreet gegeven aanbrengt, en evenmin vaststaat dat verzoeker zijn inkomen ziet wegvallen en dat de mogelijkheid van een evenwaardige functie zeer miniem wordt; dat de verwerende partijen stellen dat verzoeker een opzegtermijn van 18 maanden heeft gekregen met behoud van zijn initiële brutowedde, terwijl hij daarna in het slechtste geval werkloosheidsuitkeringen zal ontvangen;

Overwegende dat artikel 88, 5°, van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 voorziet in de definitieve ambtsneerlegging wanneer een vast benoemd personeelslid gedurende twee opeenvolgende schooljaren

'onvoldoende' heeft gekregen bij de evaluatie van het uitgeoefende ambt; dat de bestreden beslissing verzoeker dus vanzelfsprekend dreigt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te berokkenen;

Overwegende dat de eveneens bestreden beslissing van de centrale raad van de Argo van 22 april 1999 het logisch en noodzakelijk gevolg is van de beslissing van de raad van beroep van 9 maart 1999; dat het daarom aangewezen is ook die beslissing te schorsen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

- de beslissing van de raad van beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs van 9 maart 1999 waarbij het beroep van Frank BORMS tegen de hem toegekende evaluatie "onvoldoende" ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard;
- de beslissing van de centrale raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Argo) van 22 april 1999 de beslissing van de raad van beroep van 9 maart 1999 "uit te voeren en de definitieve ambtsneerlegging uit te spreken".

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig november 1900 negenennegentig, door :

de HH. J. BAERT,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BAERT.